

Тога христосъ като научилъ апостольте да го исповѣдватъ, казалъ имъ да не са боатъ отъ никакъвъ бѣдъ, които имъ са слѣчи. Укрѣпилъ ги отъ напредъ, като имъ убавилъ какво ще имъ са слѣчи и рекалъ: азъ въ проваждамъ като овце междѣ възлицыте, и както не е възможно да бѣдѣтъ овцетѣ цѣли междѣ възлицыте, тѣй не е възможно и въ да не потеглите зло, доде сте междѣ кашыте вразы (дѣшманы), но имайте надеждъ на мене и не бойтеса отъ кашыте вразы. Не бывайте, рекалъ, малодѣшни, но бѣдете кротки като овцѣ, и лесно ще надвѣете сичкитѣ кашы вразы. И ако въ убѣатъ тѣлото не бойтеса: защото дѣшата въ ще живѣе безкрайно и ще са весели съ ангелыте въ царство небесное. Бѣдете рекалъ мѣдри като зама: защото зама сичкото си тѣло дава да го смажатъ, само главатъ си гледа да упазы здравъ. Тѣй трѣбъ и свѣтій христіанинъ да не миава тѣлото си, да не гледа иманіето си, ни славъ, ни бой, ни мѣккъ, каквото ти искатъ дай, дай парыте си, дай кръвтъ си и сичко што имашъ, само вѣржтъ си не давай и пази а добръ. Слѣдъ това рекалъ христосъ: бѣдете чисти като глѣби, не вращайте зло за зло, или укореніе за укореніе. Пазетеса, когато въ изведжтъ предъ царѣе и владѣтели да не са уплашите, но безъ страхъ да исповѣдате моето име, да не мыслите какво ще хортѣвате: защото, азъ ще ви дамъ уста и мѣдрость, да не можтъ мѣчителите да ви са противѣтъ. Послѣ рекалъ: който обыча баща си или майкѣ си повечъ отъ мене, не е достоинъ за мене. Тѣка христосъ не е зарачалъ да не обычае баща си и майкѣ си, но рекалъ да не обычае нищо по много отъ него. И когато ны каратъ и силѣтъ бащите, майкитѣ и роднините да са отречеме отъ христа, или да крадиме, или да лжиме тога не трѣбъ нити да ги обычае, нити да ги слѣшаме, защото ставатъ дѣшманы на нашето спасеніе: защото който не умертви тѣлесныте си желаніе, и не си предаде тѣлото на мѣккъ за христа, когато стани нѣжда, той не е достоинъ за христа. Тѣка христосъ не дѣма да тичаме на смерть самоволно, но казва, кога стани нѣжда, тога до смерть да стоиме на среща за вѣржтъ. И не само това зарачалъ христосъ, но рекалъ да стрѣваме добро свѣкого, и да пріемваме свѣкого, който ны учи на добро и са трѣди за нашатъ дѣшъ; както свѣщенницыте, които намъ проповѣдатъ слово божіе и доказватъ правдатъ; защото самъ си христосъ рекалъ: който пріемка касъ, мене пріемва, сирѣчь: който почита божіите слѣги, той почита самага бога. За тѣй трѣбъ да почитаме праведницыте като божіи слѣги: защото, който ги почита за праведницы, и той е праведникъ и не си избѣва заплататъ. Ако нѣкой даде и еднъ чашъ студенъ водъ на дѣгнго, и тей ще пріемни голѣмъ заплатъ отъ бога. Съ това христосъ ны научава, да не казваме